

men při výrobě umělých tuků jedlých v roce 1937,

h) komise vlnářské (§ 6 vládního nařízení ze dne 30. června 1937, č. 159 Sb., o úpravě některých výrobních a odbytových poměrů domácí výroby vlny),

ch) Sboru pro záležitosti sklářské výroby (§ 17 vládního nařízení ze dne 20. prosince 1935, č. 2 Sb. z roku 1936, o některých organizačních a jiných opatřeních ve výrobě skla),

i) Sboru pro textilní hospodářství (§ 13 vládního nařízení ze dne 9. července 1936, č. 228 Sb., o některých organizačních a jiných opatřeních v textilní výrobě),

j) Sboru pro záležitosti průmyslu bramborového škrobu (§ 9 vl. nař. č. 251/1936 Sb.),

k) Sboru pro záležitosti průmyslu škrobového cukru (§ 9 vládního nařízení ze dne 9. července 1936, č. 252 Sb., o úpravě některých poměrů ve výrobě a odbytu škrobového cukru do tuzemska).

(2) Zástupci nejvyššího úřadu cenového přísluší hájiti zájmy vyplývající z působnosti tohoto úřadu (§ 1). V případech uvedených v odstavci 1, písm. a) až h) má zástupce nejvyššího úřadu cenového právo zastaviti usnesení a opatření, o nichž má za to, že jsou s hlediska působnosti nejvyššího úřadu cenového škodlivá, a to s účinkem, že taková usnesení nebo opatření musí býti předložena nejvyššímu úřadu cenovému a nesmí býti vykonána dříve, pokud o nich tento úřad nerozhodne.

(3) Případné spory mezi zástupcem nejvyššího úřadu cenového a zástupcem jiného ústředního úřadu při výkonu dozoru podle odstavce 1 rozhodne předseda vlády po slyšení přednostů obou ústředních úřadů.

§ 24.

(1) Tímto nařízením se ruší, případně mění předpisy, pokud mu odporují. Zejména se zrušují ustanovení

a) zákona ze dne 17. října 1919, č. 568 Sb., o trestání válečné lichvy, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících,

b) vládního nařízení ze dne 24. ledna 1936, č. 27 Sb., o rozhodcích komisích pro stanovení cen stavebních hmot,

c) vládního nařízení ze dne 6. října 1936, č. 264 Sb., o opatřeních proti bezdůvodnému zdražování, ve znění vládního nařízení ze dne 11. června 1937, č. 104 Sb., a vládního nařízení ze dne 12. prosince 1938, č. 321 Sb.

(2) Vládní nařízení č. 516/1920 Sb. zůstává v platnosti, pokud neodporuje tomuto nařízení. Náhrady, ceny a úplaty podle §§ 4 až 9 cit. nařízení stanoví příslušný úřad v dohodě s nejvyšším úřadem cenovým; o námitkách podle § 5 cit. nařízení rozhoduje příslušné ministerstvo v dohodě s nejvyšším úřadem cenovým.

(3) Ustanovení dosud platných zákonů a nařízení o cenách zboží a úkonů a o úplatách (§ 1, odst. 1) zůstávají dále v platnosti, pokud předseda vlády nebo předseda nejvyššího úřadu cenového neučiní jinou úpravu podle § 2, odst. 1.

§ 25.

Toto nařízení provede předseda vlády v dohodě se zúčastněnými ministry.

191.

Nařízení předsedy vlády ze dne 10. června 1940 o vázání cen.

Podle § 2, odst. 1 vládního nařízení ze dne 10. května 1939, č. 121 Sb., o zřízení nejvyššího úřadu cenového, nařizují:

§ 1.

Svazy a jiná sdružení podle veřejného nebo soukromého práva v Protektorátě Čechy a Morava mohou pro obchodní styk v Protektorátě a v ostatním území říše stanoviti, ujednatí nebo doporučiti za zboží, statky nebo úkony ceny, nejmenší rozpětí za zpracování, nejmenší obchodní rozpětí, nejvyšší slevy nebo nejmenší přírázky, nebo taková stanovení, ujednání nebo doporučení měniti v ne prospěch odběratele jen se svolením nejvyššího úřadu cenového nebo místa jím pověřeného. Stanovení, ujednání a doporučení, učiněná bez takového svolení po počátku účinnosti tohoto nařízení, jsou neplatná.

§ 2.

Výrobní a velkoobchodní podniky provozované v Protektorátě Čechy a Morava mohou pro obchod v drobném nově stanoviti nebo nově ujednatí ceny, cenová rozpětí, nejvyšší slevy nebo přírázky za zboží, statky nebo úkony pro obchodní styk v Protektorátě nebo taková stanovení nebo ujednání měniti v ne prospěch maloobchodníkůvých odběratelů jen

se svolením nejvyššího úřadu cenového nebo místa jím pověřeného. Stanovení a ujednání učiněná bez takového svolení po počátku účinnosti tohoto nařízení jsou neplatná. Jako stanovení ve smyslu tohoto paragrafu platí zejména též všechna cenová doporučení, pokazy o tvoření cen a označování cen na zboží nebo jeho obalech.

§ 3.

Ustanovení §§ 1 a 2 platí pro ceny za zboží, statky a úkony, které náležejí do působnosti nejvyššího úřadu cenového podle § 1, odst. 1 vl. nař. č. 121/1939 Sb.

§ 4.

Jednání, kterými se přímo nebo nepřímo obcházejí ustanovení §§ 1 až 3, nebo která směřují k obcházení těchto ustanovení, jsou zakázána.

§ 5.

Přestupky tohoto nařízení nebo příkazů nebo zákazů podle něho vydaných trestají se podle vládního nařízení č. 121/1939 Sb.

§ 6.

Oprávnění, jež přísluší nejvyššímu úřadu cenovému podle dosavadních předpisů vůči svazům nebo sdružením, zejména též vůči organizačním řízeného hospodářství, zřízeným před počátkem účinnosti tohoto nařízení, zůstávají nedotčena.

§ 7.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ing. Eliáš v. r.

192.

Vyhláška ministra financí (19)

ze dne 9. června 1940,

kterou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o převodu platů mezi Protektorátem Čechy a Morava a Generální gubernií pro obsazená polská území.

Podle § 21, odst. 3 vládního nařízení ze dne 23. června 1939, č. 155 Sb., kterým se vydává devisový řád, vyhláši s účinností ode dne vyhlášení připojené opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze ze dne 4. června 1940.

Dr. Kalfus v. r.

Opatření

Národní banky pro Čechy a Moravu
v Praze

o převodu platů mezi Protektorátem Čechy a Morava a Generální gubernií pro obsazená polská území.

Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze stanoví podle § 17 devisového řádu:

Převod platů vůbec.

Čl. 1.

Ku provádění platů mezi Protektorátem Čechy a Morava a Generální gubernií zřizuje se u Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze „sběrný účet“ vedený v korunách a znějící na jméno ústavu Verrechnungsinstitut Krakau a u tohoto ústavu v Krakově zřizuje se stejný účet vedený v zlotých a znějící na jméno Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze. Oba účty jsou bezúročné.

Čl. 2.

Přes „sběrné účty“ (čl. 1) provádějí se tyto platy dlužníků z Protektorátu Čechy a Morava a z Generální gubernie bez ohledu na jejich splatnost nebo dobu vzniku závazku:

a) platy za zboží vyvezené z Generální gubernie do Protektorátu Čechy a Morava a z Protektorátu Čechy a Morava do Generální gubernie; za zboží vyvezené z Protektorátu Čechy a Morava nebo z Generální gubernie podle tohoto článku jest považovati zboží, které bylo ve vyvážejícím území vyrobeno, nebo které se podle předpisů dovozního území považuje za zboží vyrobené ve vyvážejícím území;

b) ostatní platy.

Čl. 3.

(1) Platy na „sběrný účet“ konají se v Protektorátě Čechy a Morava v korunách a v Generální gubernií v zlotých. Přepočítání zlotých na platy z Protektorátu Čechy a Morava do Generální gubernie a přepočítání korun na zloté při platech z Generální gubernie do Protektorátu Čechy a Morava bude se díti až na další v poměru 1 zl = 5 K.

(2) Závazky znějící na jinou měnu než na koruny, říšské marky nebo zloté převedou se v Protektorátu Čechy a Morava na koruny podle středního kursu příslušné měny, zname- naného v Praze v poslední bursovní den před-